

Τῷ Ἐντιμοτάτῳ κυρίῳ Βασιλείῳ Πάππᾳ, Προέδρῳ τῆς Ἐταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, τέκνῳ τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ, χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Χαιρετίζομεν ἀσμένως καὶ μεθ' ἱκανοποιήσεως τὴν διοργάνωσιν, ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν καὶ τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Σλαβολόγων, τοῦ Διεθνoῦς Συμποσίου μέ θέμα «Οἱ δρόμοι τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος στὸν κόσμον τῶν Σλάβων. Κύριλλος καὶ Μεθόδιος, Ἠσυχασμός, Ἅγιον Ὄρος», εἰς μνήμην τοῦ μακαριστοῦ ὁμοτίμου καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, κατηξιωμένου μελετητοῦ τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Σλάβων, ἱδρυτοῦ δέ, προέδρου καὶ ἐπιτίμου προέδρου τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Σλαβολόγων Ἀντωνίου Αἰμιλίου Ταχιάου, καὶ συγχαίρομεν τοῖς ἐμπνευσταῖς καὶ διοργανωταῖς αὐτοῦ, ἐκφράζοντες ἐν ταυτῷ καὶ τὴν χαρὰν τῆς ἡμῶν Μετριότητος διὰ τὴν πρόφρονον συμμετοχὴν εἰς τὸ Συμπόσιον εἰδικῶν ἐρευνητῶν καὶ ἐπιστημόνων ἐκ τε τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀλλαχόθεν.

Ἐπαξίως τιμᾶται ἡ μνήμη καὶ ἡ προσφορά τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε θεμελιωτῆς καὶ πρωτεργάτης τῶν σλαβολογικῶν σπουδῶν ἐν Ἑλλάδι ἐν συναρτήσῃ πρὸς τὴν θεολογικὴν ἐπιστήμην, καὶ ἀνέδειξε τὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ πνευματικὰς σχέσεις συγκλίσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ μέ τὸν Σλαβικόν κόσμον. Διὰ τῆς προσωπικότητος, τῆς διδασκαλίας, τοῦ ἐρευνητικοῦ καὶ συγγραφικοῦ ἔργου καὶ τῶν ποικίλων πρωτοβουλιῶν του, ἐνέπνευσε πολλοὺς νεωτέρους, οἱ ὁποῖοι ἀφιερῶθησαν εἰς τὴν μελέτην τοῦ Ὀρθοδόξου Βαλκανικοῦ καὶ Σλαβικοῦ χώρου. Εἰς ἀναγνώρισιν τῆς καθοριστικῆς αὐτῆς συμβολῆς του ἐξελέγη ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ ἀλλοδαπὸν μέλος τῆς τε Σερβικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν καὶ Τεχνῶν καὶ τῆς Βουλγαρικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν.

Ἡ ἀναγνώρισις αὕτη ἐκ τῶν κορυφαίων πνευματικῶν ἰδρυμάτων Ἑλλάδος, Σερβίας καὶ Βουλγαρίας ἀποτελεῖ ἐκφρασιν τῆς βαθείας ἐκτιμῆσεως τῆς ὁποίας ἔχαιρεν ὁ σεβαστός Καθηγητῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς ὅλον τὸν Σλαβικόν κόσμον, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπενθύμισε τὰς ἀξίας τῆς κοινῆς Ὀρθοδόξου παραδόσεως. Μέ τὰ αὐτὰ αἰσθήματα περιέβαλε τὸν ἐκλιπόντα καθηγητὴν καὶ ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καθὼς οὗτος ἦτο πρόθυμος, ὡσάκις τοῦ ἐζητεῖτο, νὰ ἐκφράσῃ τὴν πολῦτιμον ἐπιστημονικὴν ἄποψιν αὐτοῦ ἐπὶ παντός ζητήματος σχετικοῦ μέ τὴν εἰδικότητά του. Διὰ τῆς καθ' ὅλου συμβολῆς του προώθησε τὴν ἀλληλογνωριμίαν, ἀλληλοκατανόησιν καὶ ἀλληλοσεβασμὸν τῶν Ἑλληνοφώνων καὶ Σλαβοφώνων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, πορευθεὶς εἰς τὰ βήματα τῶν Θεσσαλονικέων Ἀγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, εἰς τὸν βίον καὶ δρᾶσιν τῶν ὁποίων εἶναι ἀφιερῶμένον σημαντικὸν τμήμα τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου τοῦ τιμωμένου ἀκαδημαϊκοῦ διδασκάλου.

Ἡ Ὀρθόδοξος πίστις, τὴν ὁποίαν μετέδωκαν εἰς τοὺς Σλάβους οἱ ἰσαπόστολοι αὐτάδελφοι Φωτισταὶ των, φέρει τὴν σφραγίδα τῆς συζεύξεως Ἑλληνισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ γεννηθέντος δι' αὐτῆς καὶ καθοριστικοῦ

διά τήν ταυτότητά μας «ἐκχριστιανισμένου Ἑλληνισμοῦ», ὁ ὁποῖος ὡς πυρῆν τῆς Πατερικῆς θεολογίας, ἀποτελεῖ «μίαν μόνιμον λογικὴν κατηγορίαν τῆς χριστιανικῆς πίστεως», κατὰ τόν μέγαν θεολόγον τοῦ παρελθόντος αἰῶνος πατέρα Γεώργιον Φλωρόφσκυ. Ἡ ἐμμονή τῶν δύο μεγάλων ἱεραποστόλων εἰς τήν χρῆσιν τῆς σλαβικῆς γλώσσης εἰς τήν λατρείαν, κατὰ τό Βιβλικόν, «ἵνα πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός» (Φιλιπ. β', 11), εἶναι ἔκφρασις τοῦ ἀθθεντικοῦ πνεύματος τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ ὁποία ἀποδέχεται τήν ποικιλίαν εἰς τήν πολιτισμικὴν σάρκωσιν τῆς πίστεως, ὑπό τόν ὅρον ὅτι αὐτή δέν καθίσταται αὐτοσκοπός, ἀλλά ὑπηρετεῖ τήν βίωσιν τοῦ μυστηρίου τῆς πίστεως καί τήν οἰκοδομήν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, μετ' ἀπολύτου πιστότητος εἰς τά οὐσιώδη τῆς Ὁρθοδόξου παραδόσεως. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ, ὁ πολιτισμικός πλουραλισμός εἰς τούς κόλπους τῆς Ὁρθοδοξίας δέν σημαίνει κατ' οὐδένα τρόπον καί πνευματικόν πλουραλισμόν.

Αὐτό τό πνεῦμα διασώζεται καί εἰς τό Ἅγιον Ὅρος, εἰς τό ὁποῖον ἐκπροσωποῦνται μέ μοναχοὺς ὄχι μόνον ὁ Ὁρθόδοξος κόσμος, ἀλλά καί ἄλλοι λαοί καί πολιτισμοί ἐκ τῶν ἐγγύς καί τῶν μακράν. Ὡς ἐλέχθη προσφυῶς, ἡ Ἀθωνικὴ Πολιτεία, διά τοῦ διαχρονικοῦ χαρακτήρος καί τῆς οἰκουμενικῆς συνθέσεώς της, «ἀποτελεῖ τό σύμβολον τῆς ἐνότητος καί τῆς ποικιλομορφίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας». Ἀπό τό Ἁγιώνυμον Ὅρος ἐκκινήσας καί ὁ Ἡσυχασμός, ἐκληροδότησεν εἰς τήν Ὁρθόδοξον οἰκουμένην τήν ζωὴν τῆς καρδιακῆς προσευχῆς καί τῆς φιλοκαλικῆς πνευματικότητος καί ὠδήγησεν εἰς ἐμπλουτισμόν, ἐμβάθυνσιν καί ἀναγέννησιν τῆς πνευματικῆς καί ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.

Μέ αὐτάς τὰς σκέψεις, ἐκφράζοντες ἅπαξ ἔτι τὰ συγχαρητήρια τῆς ἡμῶν Μετριότητος διά τήν διοργάνωσιν τοῦ παρόντος Διεθνoῦς Συμποσίου πρὸς τιμὴν καί μνήμην τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Ἀντωνίου Αἰμιλίου Ταχιάου, εὐχόμεθα ἐπιτυχή διεξαγωγήν αὐτοῦ, μέ σοφὰς εἰσηγήσεις, λυσιτελεῖς συζητήσεις καί ἀξιόλογα συμπεράσματα, ἀπονέμοντες δέ ὑμῖν τήν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐλογία, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τούς ἐλλογίμους καί ἀγαπητοὺς συνέδρους τήν ἀείριτον χάριν καί τό μέγα ἔλεος τοῦ μεγαλοδώρου Θεοῦ τῆς ἀγάπης.

βιθ' Φεβρουαρίου ιγ'

Ἐκ τῆς
Πατριαρχικῆς
Ἐκκλησιαστικῆς
ἐπιτροπῆς

Διάδοχος τοῦ Θεοῦ
Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως
κ.κ.β.